

тъзи сърмената свѣтлива мантела; а това прави, не за да мѣ почита, нѣ да ся подиграва съ мене. X. I., 95.

Манъсто с. с. може чо манисто.

Марангосчюлукъ* (maranghos, et marānqon, vulg. marānghouin, s. t. Menuisier). с. м. столярное ремесло: Въ послѣдне-то столѣtie до Р. Хр. ся появилъ марангосчюлукъ и живоисъ на воськъ. Л. Д. 1874 р. 144.

Мараня с. ж. зной, жара: Лѣтната марана са умѣрява отъ прохладнѣ зефири (*l'ardeur de l'été*—), които духватъ по пладия, и услаждаватъ въздуха. Т. 137. Тамъ, никога не са осѣща мараната на каникулътъ (*les ardeurs de la furieuse canicule*). Т. 305. Мине пролѣть разѣфтила, Минать лѣтни марани, Дойде есень, дъждъ и хала, Падне снѣгъ по равнини. *Вазовъ*.

Мар(г)аэзъ* с. м. попрѣкъ, укоръ, упрекъ: Че веке ми са додѣя От башини ми маргази От дѣдови ми накази. Д. 19, 67—69.

Маргаренъ пр. жемчужный: Маргарна чарушка (жемчужная раковина). *Бог.*

Маргарецъ с. м. жемчугъ: Ако те с дули замѣрят (ханѣми-те) Ти им с жълтици отврѣщаши, Ако със жълти вераици, Ти пакъ със дреben маргариц. Д. 52, 13—16.

Маргаритъ с. м. жемчугъ (пр. маргаритъ): Сйтен дѣжд вали като маргарит. Д. 67, 1. Гуламъ щж бжкишишъ да земж: Девять тувара съ имани, Десети ситеиъ маргжритъ. Ч. 300. Па майка ю е туряла На'съко шиво рубія, На 'сѣкъи сачакъ маргжритъ. Ч. 335.

Маргарйовъ пр. жемчужный: Дървие и растенія, които бѣха поръсени съ маргарюва роса. Р. А. 83.

Маргаръ с. м. може чо маргжритъ: Той замруни,—ситни дребни сжлзи, Кѣту ситянъ маргаръ чикъ ду черни зими. Ч. 305.

Маргатаръ може чо маргжритъ: А салзвите ѹ текатъ изъ очите като едаръ маргатаръ(!) З. 50. **Маргатаренъ** пр. Само гржкините и пловдивските чафки сѣдатъ съ скржстосани ржце, гѣдатъ изъ прозорниците—водатъ мѣжете си за носовете, продаватъ честъта си за маргатаreno зжрно и хвалатъ са съ своите гнусотии. З. 82.

Марда (ср. marda, s. t. Ce que le vendeur exige de l'acheteur au delà de ce que la chose vaut) с. ж. бракъ, бракований негодный товаръ: Та какви-то марды и да были тыя стокы—Наши-ти тръговци я немарятъ за това. Л. Д. 1869 р. 171.

Марѣ межед. въ обращеніи къ мушчинѣ (ср. морѣ, брѣ): Марѣ Стоене, Стоене, Недѣй са бави изъ друми. Л. Д. 1876 р. 152. Она му ѹсте, казала, Маре човѣче, ные сме сичкий—о день плакале. Ч. 259. Мари Стояне гидіо Зааръ ще те обесѧт. Д. 29, 14—15.